

РЕШЕНИЕ

№ 25204

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4241** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Р. С. Р., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. И. В., срещу Заповед № 962/28.03.2024г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ -СДВР.

Според изложеното в жалбата оспорената заповед е незаконосъобразна поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон. Поддържа се, че употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на резултатите от теста само в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване на лицето в определения срок на посоченото място или при отказ за даване на проби за изследване, а в конкретния случай резултатът от теста е оспорен и Р. Р. е отишъл на кръвно изследване. Твърди се, че след като водачът оспорва резултата от направения тест и се е възползвал от тази възможност, административният орган е бил длъжен да съобрази посоченото обстоятелство досежно материалноправното основание за налагането на ПАМ. Изтъква се, че на жалбоподателя са предписани и същият употребява лекарства по лекарско предписание /конкретно посочени и с приложени листовки/ вследствие претърпян мозъчен инфаркт, като самият той е с призната 50 на сто трудова неработоспособност.

Поради това счита, че налице е вероятност някой от тези медикаменти да е повлиял върху резултата от изследването с техническо средство, а няма данни към настоящия момент относно резултата от медицинското изследване. Моли се за отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуални представители – адв. Д. и адв. В., които поддържат жалбата. В допълнително постъпила по делото молба се иска уважаване на жалбата и присъждане на разноски. Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, издал оспорената Заповед № 962/28.03.2024г. не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебното заседание..

С процесната Заповед № 962/28.03.2024г., на Р. С. Р. е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ за това, че на 28.03.2024г. около 19.00 часа управлявал в [населено място] по ул. Н. Г. МПС Д. Д. с рег. [рег.номер на МПС], след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drug Test 5000 с номер STK ARLK0001. В заповедта е посочено, че мярката е въз връзка със съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 1232207 от 28.03.2024г. С акта е констатирано, че на 28.03.2024г., в 19:00 часа Р. Р. е управлявал в [населено място] по ул. Н. Г. с посока на движение от ул. А. К. към бул. Д. Ц. товарен автомобил Д. докер с рег. [рег.номер на МПС], регистрирана на фирма АДД А. ЕООД, и на кръстовището по бул Г.М. Д. не пропуска и става причина за ПТП. При извършената проверка с техническо средство за употреба на наркотични вещества и техните аналози техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARLK 0001, поредна проба № 158, същият отчет положителен резултат за употреба на амфетамини. На лицето е издаден талон за медицинско изследване № 0174449 за ВМА. Видно от доказателствата по докладна записка от мл. автоконтрольор Х. Х., Р. Р. е бил придружен до ВМА, където е дал кръвна проба за лабораторно изследване. В хода на съдебното производство от страна на съда двукратно е изисквана информация от 01 РУ СДВР, където се води ДП № 596/2024г., относно резултата от направеното на жалбоподателя кръвно изследване, но до приключване на устните състезания такава информация не е постъпила.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед съдържащата се по делото Заповед № 513з-6400/07.07.2023г., издадена от директора на СДВР във връзка със Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, „който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“.

Редът за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС е регламентиран в Наредба № 1/19.07.2017 г. Според чл. 6, ал. 10 от Наредбата, концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Тоест, резултатите от теста за установяване на наркотични вещества са самостоятелно основание за налагане на мярката само в посочените случаи - ако лицето е отказало да подпише или да получи талона за изследване, или ако не се яви в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.

В случая тези хипотези не са налице. Процесната ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че при извършена проверка с DRUGTEST е установени данни за употреба на наркотични вещества или техните аналози. Същият обаче не е отказал да подпише или да получи талона за изследване, явил се е и е дал проба за изследване. При това положение, предвид разпоредбата на чл.6, ал.10 от Наредба № 1/19.07.2017г. административният орган не е имал основание да се позове на резултатите от теста като определящи за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози, още повече, че съгласно чл. 171, ал. 1, т.1 от Закона за движението по пътищата и установените с кръвната проба стойности са определящи. Следователно, само въз основа на резултата от техническото средство и предвид дадената за изследване кръвна проба, не може да се приеме за установена и доказана по предвидения ред употребата на наркотични вещества или техни аналози .

С оглед изложеното, Заповед № 962/28.03.2024г. се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено. По делото е представено пълномощно, в което е посочено, че адвокатската защита е безплатна и се предоставя при условията на чл.38, ал.1, т.3 от

ЗА и тъй като по делото няма доказателства, които да опровергават това обстоятелство, адв. В. има право на възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА .

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. С. Р. Заповед № 962/28.03.2024г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. С. Р. сумата от 10 лева разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. И. В. от С. адвокатска колегия сума за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: